

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΙΣΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ

τῆς 27ης Δεκεμβρίου 1952

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ κρατοῦντα, μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. προέδρου ἐπὶ ἐπιστημονικοῦ θέματος, ὁ γενικὸς γραμματεὺς λαμβάνει τὸν λόγον διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὰ κατὰ τὸ λήγον ἔτος πεπραγμένα καὶ συμβάντα, ὡς καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰς ἀπονεμομένας τιμητικὰς διακρίσεις εἰς ἰδρύματα, πρόσωπα ἢ ἔργα. Δὲν θὰ σᾶς κουράσω μὲ ἀσκόπους λεπτομερείας, αἵτινες τόσον ταχέως λησμονοῦνται, καὶ τὰς ὁποίας ὁ ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ἴδῃ εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον τεύχος.

Καὶ ἐν πρώτοις, κατ' ἐπικρατήσαν εὐσεβὲς ἔθιμον, προτάσσω τῆς λογοδοσίας τὸ μνημόσυνον τῶν κατὰ τὸ λήγον ἔτος ἐκλειψάντων συναδέλφων.

Κατὰ τὸ 1952 ἡ Ἀκαδημία ἐστερήθη δύο ἐπιλέκτων τακτικῶν μελῶν της, τοῦ Παναγιώτου Ζερβοῦ καὶ τοῦ Σωτηρίου Σκίπη, τῶν ὁποίων τὸν θάνατον μετὰ βαθείας λύπης ἐπληροφορήθη ἡ Ἀκαδημία καὶ σύμπας ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων.

Ὁ Παναγιώτης Ζερβός, ἀπὸ τοῦ 1917 τακτικὸς καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, συνέγραψε πλείστας ἐπιστημονικὰς πραγματείας, ἀναφερομένας κυρίως εἰς τὴν ἀνωτέραν ἄλγεβραν, τὴν θεωρίαν τῶν συναρτήσεων, τὴν θεωρίαν τῶν ἐξισώσεων καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ Monge. Αἱ μελέται αὗται συνεπέφεραν τὴν διεθνή ἀναγνώρισιν τοῦ ἀνδρός, ὅστις ἐκλεγείναι τὸ 1936 ὡς πρόεδρος μέλος καὶ τὸ 1946 τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας, συνέχισεν ἀξιολογωτάτην ἐπιστημονικὴν δρασίαν μέχρι τοῦ θανάτου του (2 Ἰανουαρίου 1952).

Ὁ Σωτήριος Σκίπης, μετὰ πολυμερῆ λογοτεχνικὴν δρασίαν, ἐξελέγη τὸ 1945 τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ ποιητικὴ παραγωγή τοῦ Σκίπη διακρίνεται διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ συναισθήματος, τὴν ζωηρὰν φαντασίαν, τὸν ἐπιτυχή συνδυασμὸν τῆς λατρείας πρὸς τὴν κλασικὴν ἀρχαιότητα καὶ τῆς συγχρόνου ἀντιλήψεως τῆς ζωῆς, τὴν προσήλωσιν εἰς τὰ μεγάλα

καί αιώνια ιδανικά καί μάλιστα τήν διάπυρον αγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, ἥτις τοῦ ἐνέπνευσεν ὠραίους στίχους, διὰ τῶν ὁποίων ἐξαίρει τὰ μεγαλουργήματα τῆς φυλῆς, θρηνεῖ διὰ τὰς ἀτυχίας τῆς καί ἐνθουσιᾷ διὰ τοὺς θριάμβους τῆς. Ἀξιόλογος εἶναι καί ἡ εἰς πεζὸν λόγον παραγωγή τοῦ Σκίπη· ἰδίως ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «Προβηγία» μελέτη του παρέχει ὠραίαν εἰκόνα τῆς χώρας καί τῶν προσωπικοτήτων τῆς. Ἡ ποιητικὴ καί λογοτεχνικὴ καθόλου δρᾶσις τοῦ Σκίπη ἐξετιμήθη οὐ μόνον παρ' ἡμῖν ἀλλὰ καί εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δι' ἧς καί ἔτυχε πολλῶν τιμητικῶν διακρίσεων· πολλὰ δὲ ἔργα του, τυχόντα εὐμενοῦς κριτικῆς, μετεφράσθησαν εἰς τὴν γαλλικὴν καί ἀγγλικὴν. Ὁ Σκίπης ἀπέθανεν ἐν Ρονιάκ τῆς Προβηγίας (28 Σεπτεμβρίου 1952), μακρὰν τῆς πατρίδος, τὴν ὁποίαν τόσον περιπαθῶς ἠγάπησε.

Μεγάλην ἀπώλειαν διὰ τὴν ἐπιστήμην ἀπετέλεσεν ὁ ἐν Montpellier κατ' Ἰούνιον τοῦ λήγοντος ἔτους ἐπισυμβὰς θάνατος τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας **Robert Demangel**. Ὁ Demangel διετέλεσε καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Montpellier καί γενικὸς γραμματεὺς, ἀπὸ δὲ τοῦ 1936 ἐπὶ 17 συναπτά ἔτη διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς. Ὁ ἀειμνήστος ἀνὴρ διηύθυνεν ἐπιτυχέστατα τὰς ἀνασκαφὰς τῶν Δελφῶν, τῆς Δήλου καί ἄλλων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Τουρκίας καί ἐδημοσίευσεν τὰ πορίσματα εἰς ἃ κατέληξεν. Ἀνέπτυξε δ' ἐν γένει πλουσιωτάτην συγγραφικὴν δρᾶσιν, ἀναφερομένην ἰδίως εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχιτεκτονικὴν, τὴν βυζαντινὴν καί μικρασιατικὴν τοπογραφίαν. Ἰδιαιτέρας μνείας ἀξία εἶναι ἡ ἐξ ὑπερξασκίων σελίδων μελέτη του περὶ τῆς ἰωνικῆς ζωφόρου. Ὁ Demangel δὲν ἦτο μόνον ἐξαίρετος ἐπιστήμων ἀλλὰ καί ἐξαίρετος ἄνθρωπος καί ἔτρεφε ζωηρὰν αγάπην καί πρὸς τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν ἰδίως ἐπέδειξε κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους τῆς κατοχῆς, ὅτε μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του περιέτρεχε τὰς πτωχὰς συνοικίας διὰ νὰ τὰς βοηθήσῃ.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἀειμνήστων τούτων ἀνδρῶν.

*
* *

Νέον τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας ἐξελέγη ὑπὸ τῆς ὀλομελείας κατὰ τὸ λήγον ἔτος ὁ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου κ. **Ξενοφῶν Ζολώτας**, συγγραφεὺς πλείστων σοβαρωτάτων ἐπιστημονικῶν πραγματειῶν, δι' ὧν ἐρευνᾷ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καί συνάμα θεραπεύει τὴν θεωρητικὴν οἰκονομικὴν, ἥτις σὺν τῷ χρόνῳ ἀπετέλεσε τὴν

κυρίαν του έπιστημονικὴν ένασχόλησιν. Ὡς κορωνίδα δὲ τῶν ἐπὶ μέρους μονογραφῶν συνέγραψε χιλιοσέλιδον τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Θεωρητικὴ οἰκονομική».

Πολλαὶ μελέται του μετεφράσθησαν γαλλιστί καὶ ἀγγλιστί, καὶ ἀνεδείχθη οἰκονομικὸς σύμβουλος τοῦ κράτους, ὅπερ ἀντεπροσώπευσεν ἐπιτυχέστατα εἰς διαφόρους οἰκονομικὰς ἀποστολάς, συσκέψεις καὶ συνέδρια.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, μετὰ πρότασιν τῆς Α' τάξεως, ἀνηγορεύθη ξένος ἑταῖρος τῆς Ἀκαδημίας ὁ **Sir Alexander Fleming**, καθηγητῆς τῆς βακτηριολογίας τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου καὶ νῦν πρῶτανις αὐτοῦ. Εἶναι συγγραφεὺς σπουδαιοτάτων πραγματειῶν, ἐν πολλοῖς πρωτοτύπων, ἀναφερομένων εἰς τὴν βακτηριολογίαν, τὴν ἀνοσίαν καὶ τὴν χημικοθεραπείαν. Αἱ ἔρευναί του περιστράφησαν κυρίως περὶ τὴν θεραπείαν τῶν μολύνσεων καὶ τὴν μελέτην τῆς δράσεως τῶν ἀντισηπτικῶν φαρμάκων. Κυρίως ὅμως ὁ Fleming κατέστη διάσημος διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἀντιβιοτικῶν οὐσιῶν, τῆς λυσοζύμης, καὶ μάλιστα τῆς πενικιλίνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ σωτηρία τόσων ἀσθενῶν.

*

**

Ἡ ἐπιστημονικὴ συμβολὴ τῆς Ἀκαδημίας ὑπῆρξε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πλουσία· ἐξεδηλώθη δ' αὕτη οὐ μόνον διὰ τῶν 56 γενομένων ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων¹, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐκδόσεών της².

Ἀξιόλογος εἶναι ἐπίσης ἡ συντελεσθεῖσα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἀκαδημίας ἐργασία κατὰ τὸ λῆγον ἔτος. Ἐκτὸς τῆς συντελουμένης εἰς πάντα τὰ ἀρχεῖα συλλογῆς, ἀποδελτιώσεως καὶ ταξινομήσεως ὑλικοῦ, εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενας ἐπετηρίδας περιέχονται πολῦτιμοι πραγματεῖαι τῶν διευθυντῶν καὶ συντάκτων των³.

¹ Ἐκ τῶν 56 ἀνακοινώσεων, 13 ἐγένοντο ὑπὸ τακτικῶν μελῶν, 3 ὑπὸ προσέδρων, 1 ὑπὸ ξένου ἑταίρου καὶ 37 ὑπὸ μὴ μελῶν.

² Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐξεδόθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν ἐτῶν 1950 καὶ 1951 καὶ τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ 1952, τοῦ δευτέρου εὐρισκομένου ὑπὸ τὰ πιεστήρια. Ἐπίσης ὑπὸ τὰ πιεστήρια εὐρίσκονται ὁ 18ος τόμος τῶν πραγματειῶν, ὡς καὶ ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος τόμος τῆς ὑπὸ τῶν Γκίνη καὶ Μέξα συνταχθείσης ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας 1800-1863 καὶ τέλος ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσθ. Οἰκονομίδη συνταχθεῖσα Γραμματικὴ τῆς ποντικῆς διαλέκτου.

³ Ὑπὸ τοῦ ἀρχείου τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ συνεχίζεται ἡ ἐκτύπωσις τοῦ τετάρτου τόμου τοῦ λεξικοῦ καὶ ἐξετυπώθη τὸ πέμπτον τεῦχος τοῦ λεξικογραφικοῦ δελτίου. Ὑπὸ τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου ἐξεδόθη ἡ ἐπετηρὶς 1950-1951 ἐξ 21 τυπο-

Ἐπιτυχέστατα ἐπίσης συνεχίζονται καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ συναδέλφου κ. Σπ. Δοντᾶ τελουόντος ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου¹.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἤρχισεν ἐπίσης καὶ ἡ ταξινόμησις τῆς πλουσίας εἰς συγγράμματα καὶ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας².

*
**

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἀκαδημίας πᾶν ἄλλο εἶναι ἡ ἀνθηρά. Τὸ ἀρχικῶς ὀρισθὲν ποσὸν τῶν 400 ἑκατομμυρίων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ λήγοντος ἔτους, περιορίσθη μετ' ὀλίγον εἰς 180 καὶ οὕτω πλείσται σοβαραὶ ἀνάγκαι αὐτῆς μένουσιν ἀνεκπλήρωτοι. Εἰς τὰ ἀρχεῖα πλείσται ὀργανικαὶ θέσεις παραμένουσιν ἀπὸ ἐτῶν κεναί, δυσχερανομένης οὕτω σημαντικῶς τῆς ἀποδόσεώς των. Λόγῳ ἐπίσης οἰκονομικῶν δυσχερειῶν καὶ ἐλλείψεως πιστώσεων ἡ Ἀκαδημία δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὰς πλείστας τῶν ἀκαδημικῶν ἐορτῶν καὶ συνεδρίων εἰς ἃ ἐκλήθη, οὐδὲ μετέσχε τῶν ἐργασιῶν τῆς διεθνοῦς ἐνώσεως τῶν ἀκαδημικῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ συντελοῦν πολὺ εἰς μείωσιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ γοήτρου καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀποξενοῦται τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς Ἑσπερίας, πρὸς μεγάλην ἠθικὴν ζημίαν τοῦ ἔθνους, ὅπερ τοιουτοτρόπως φαίνεται μὴ κατανοοῦν ἐπαρκῶς τὴν ἀξίαν τοῦ πνευματικοῦ παράγοντος, ἐκ τοῦ ὁποῦ ὅμως κυρίως καταφαίνεται ὁ πολιτισμὸς ἐκάστης χώρας.

Κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος εἰσεπράχθη κληροδότημα Ἑρασμίας Ἑλευ-

γραφικῶν φύλλων. Καὶ ἡ συγχωνευθεῖσα εἰς τὸ λαογραφικὸν ἀρχεῖον μουσικὴ συλλογὴ πλουτίζεται διὰ δημοτικῶν ᾠμάτων καὶ μελωδιῶν.

Ὑπὸ τὰ πιεστήρια εὐρίσκεται καὶ ὁ τέταρτος τόμος (1951-1952) τῆς ἐπετηρίδος τοῦ μεσαιωνικοῦ ἀρχείου. Τὸ δὲ ἀρχεῖον τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ δικαίου ἠσχολήθη κυρίως μὲ τὴν μελέτην καὶ τὴν ἀντιγραφὴν ἐθμικοῦ ὕλικου καὶ μάλιστα τῶν νοταριακῶν κωδίκων. Ἐπίσης ἐκυκλοφόρησε τὸ τέταρτον τεῦχος τῆς ἐπετηρίδος τοῦ ἀρχείου καὶ ἦδη εὐρίσκεται ὑπὸ τὸ πιεστήριον καὶ τὸ πέμπτον τεῦχος.

¹ Οὕτως ἐξερευνηθήσαν πολλαὶ θαλάσσιαι περιοχαὶ καὶ ἐξηκολούθησαν αἱ βιολογικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν ἰχθύων, ὡς καὶ αἱ χημικαὶ ἔρευναι ἐπὶ διαφόρων δειγμάτων ὕδατων, βυθῶν κλπ. Συνετάχθησαν ἐπίσης λεπτομερεῖς χάρται ἐξερευνηθειῶν περιοχῶν. Ἐξεδόθησαν 4 ἀλιευτικὰ δελτία πρὸς καθοδήγησιν τῶν ἀλιέων καὶ ὁ πέμπτος τόμος τῶν πρακτικῶν τοῦ Ἰνστιτούτου.

² Κατὰ τὸ λήγον ἔτος εἰσήχθησαν 343 νέοι τόμοι, ἐξ ὧν 261 εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ 82 εἰς ξένας γλώσσας, καὶ 647 τεύχη ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν ἐξ ὧν 302 εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ 345 εἰς ξένας γλώσσας.

θερίου Μυκονίου εκ δρχ. 43.670.000, ως και τινα άλλα μικρότερα ποσά δι' άθλοθεσίας, εκδόσεις και λαογραφικάς έρεύνας¹.

*

* *

Τιμητικάι διακρίσεις, μετá γνώμην τών οίκείων Τάξεων και έγκρισιν τής Όλομελείας, άπενεμήθησαν αί έξής :

α') Έπαινος εις τόν κ. **Διονύσιον Μεταξάν-Μεσηνέζην** διá τó έργον του «Τó Αίγιον εις τόν άγώνα», διá τού όποιου παρέχει εικόνα τής συμμετοχής και τής δράσεως τών κατοίκων του Αίγιου, κατá τόν άγώνα τής άνεξαρτησίας, έπί τή βάσει έκδεδομένων άλλá και άνεκδότων πηγών.

β') Έπαινος εις τόν κ. **Κωνσταντίνον Βοβολίνην** διá τó άρτι έκδοθέν έκ 568 σελίδων έργον του, υπό τόν τίτλον «Ή Έκκλησία εις τόν άγώνα τής έλευθερίας 1453-1953». Καίτοι ή 'Ακαδημία κατ' άρχήν βραβεύει έργα καθαρώς έπιστημονικού χαρακτήρος και παρά τás άντιρρήσεις τás όποιás θά ήδύνató τις νά έχη περι τής δράσεως κληρικών τινων, ή 'Ακαδημία ένέκρινε τήν άπονομήν έπαίνου εις τó αξιόλογον τούτο έργον, έπειδή τούτο άλλως άποτελεί σημαντικήν συμβολήν εις τήν σύγχρονον ιστορίαν τής εκκλησίας τής Έλλάδος, τής όποιás τόσοι κληρικοί ύπέστησαν μαρτύρια χάριν τής έθνικής ιδέας. Όπως χαρακτηριστικώς λέγει ό προλογιζόμενος τó έργον μακαριώτατος άρχιεπίσκοπος 'Αθηνών κύριος Σπυριδών, τó έργον τούτο του κ. Βοβολίνη «έξαίρον τás εις αίμα θυσίας του έλληνοορθόδοξου κλήρου, πιστοποιεί τήν συνεχιζόμενην πλήρη συνταύτισιν θρησκείας και έθνους και συνειδητοποιεί εις τήν ψυχήν του εύσεβοϋς έλληνικού λαου τήν ένυπάρχουσαν έν αύτῇ εύσέβειαν και εύλάβειαν και τήν πρòς τήν εκκλησίαν έμπιστοσύνην και άφοσίωσιν». Σημειωτέον ότι, κατ' έπίσημους στατιστικάς, μόνον κατá τούς προσφάτους έθνικούς άγώνας έμαρτύρησαν 345 κληρικοί, ών 26 έθανάτωθησαν υπό τών Βουλγάρων, 20 υπό τών 'Ιταλών, 75 υπό τών Γερμα-

¹ Δι' άθλοθεσίας προσέφερον ό μακαρίτης Κάρολος Μπερζάν δρχ. 4.000.000, ή Έμπορική Τράπεζα δρ. 5.000.000. Έπίσης ή Τράπεζα τής Έλλάδος έχορήγησε δρχ. 18.000.000 διá τήν έκδοσιν συλλογής νοταριακών έγγραφων ή Έθνική Τράπεζα τής Έλλάδος δρχ. 8.695.000 δι' άντίστοιχον ποσόν όφειλης τής 'Ακαδημίας έκ φυλάκτρων χρεογράφων ή Έλληνική Λαογραφική Έταιρεία δρχ. 6.000.000 διá λαογραφικάς άποστολάς ή 'Αρχαιολογική έταιρεία έδώρησε τήν λαογραφικήν συλλογήν Έμμ. Ίωαννίδου του 'Αμοργίνου.

νών καὶ 224 ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν· τῶν πλείστων τῶν κληρικῶν τούτων παρατίθεται ἡ εἰκὼν.

Ἔπαινος ἐπίσης ἀπονέμεται εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐδρεύουσαν «**ἐταιρείαν προστασίας ἀνηλίκων**», διὰ τὰς σήμερον μάλιστα τόσον ἐπιβεβλημένας προσπάθειάς της πρὸς πρόληψιν τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἠθικὴν βελτίωσιν τῶν παρεκτραπέντων ἀνηλίκων. Ὡς ὀρθῶς ἐτονίσθη «ἡ προστασία τοῦ παιδιοῦ δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἔργον φιλανθρωπίας ἀλλ' εἶναι καὶ μέσον κοινωνικῆς ἀμύνης κατὰ τοῦ ἐγκλήματος, τῆς ἀνηθικότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀποσυνθέσεως. Ἄξια ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως εἶναι ἡ δρᾶσις τῆς ἐπιτίμου προέδρου τῆς Ἑταιρείας, κυρίας Εὐανθίας Γκινοπούλου, ἣτις μετ' ἐξαιρέτου ζήλου ἐργάζεται πρὸς εὐδωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐταιρείας.

Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Ἀνδρέαν Νεζερίτην** διὰ τὴν συμφωνικὴν του σύνθεσιν «προανάκρουσμα εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυΐδ» ἔργον, ὅπερ ἡ ἐξ εἰδικῶν κριτικῆ ἐπιτροπῆ χαρακτηρίζει ὡς ἀνωτέρας μουσικῆς ἐμπνεύσεως, ἀρίστης τεχνοτροπίας, νεωτερίζον χωρὶς ὑπερβολὰς καὶ πλήρες θρησκευτικῆς ἀτμοσφαιρας καὶ κατανύξεως. Ὅμοίως ἐξαιρόνται καὶ τὰ δύο συμφωνικά του ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ ἔργον «Βασιλιᾶς ἀνήλιαγος».

Βραβεῖον ἐπίσης ἀπονέμεται εἰς τὴν κυρίαν **Σοφίαν Λασκαρίδη** διὰ τὴν πολυετὴ καλλιτεχνικὴν αὐτῆς δρᾶσιν, τὴν ὁποίαν, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, χαρακτηρίζει «τεχνικὴ ὠριμότης, αἴσθημα, ἀρμονία, καὶ ἰδίως χρῶμα».

Βραβεῖον ἐπίσης ἀπονέμεται εἰς τὸν ἱατρὸν κ. **Νικόλαον Τσιριντάνην** διὰ τὸ τρίτομον ἐξ ὑπερδισχιλίων σελίδων ἀξιόλογον ἔργον του «ἡ πολιτικὴ καὶ διπλωματικὴ ἱστορία τῆς ἐν Κρήτῃ ἐθνικῆς ἐπαναστάσεως 1866-1868». Τὸ ἔργον διακρίνει ἐπιστημονικὴ μεθοδικότης, ὑγιὲς ἐρευνητικὸν πνεῦμα καὶ ἀξιοθαύμαστος συγκέντρωσις τόσον πλουσίου ἱστορικοῦ ὕλικου ἐκ πηγῶν δυσπροσίτων καὶ ἐν πολλοῖς ἀγνώστων, ὡς καὶ ἀρίστη χρῆσις αὐτῶν.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει τὸ **ἄργυροῦν μετάλλιον** εἰς τὸ ἐν Βαλουκλῆ τῆς Κωνσταντινουπόλεως λειτουργοῦν ἑλληνικὸν νοσηλευτικὸν καθίδρυμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐορτάζει τὴν διακοσιοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, θεωρούμενον τὸ ἀρχαιότερον νοσοκομεῖον τῆς Ἀνατολῆς.

Ἄφορμὴν πρὸς ἴδρυσίν του ἔδωκεν ἡ κατὰ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶ-

νος ἐξάπλωσις τῆς πανώλους, ἥτις ἐμάστιζε τότε σύμπασαν τὴν Ἀνατολήν. Βαθμηδὸν τὸ ἴδρυμα ἐπεξετείνεται καὶ ἐπλουτίζεται διὰ νέων περιπτέρων καὶ παραρτημάτων. Ὑπὸ τὴν σημερινὴν του μορφήν τὸ ἴδρυμα ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ 1836, χάρις ἰδίως εἰς τὴν ἀμέριστον συνδρομὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ μάλιστα «τοῦ Συνδέσμου πρὸς βοήθειαν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν», ὅστις ἀριθμῶν 4.123 μέλη, καταβάλλει ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ ιδρύματος περὶ τὰς 125.000 λίρας Τουρκίας ἑτησίως. Σήμερον τὸ καθίδρυμα ἔχει τμήματα πρὸς θεραπείαν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἰατρικῆς καὶ προσέτι ἔχει παραρτήματα διὰ τὴν φυματίωσιν μὲ 60 κλίνας καὶ διὰ ψυχοπαθεῖς, ὡς καὶ πολυκλινικὴν, ἔτι δὲ καὶ γηροκομεῖον, ὅπου περιθάλλονται 200 γέροντες ἐξ ὧν 196 δωρεάν. Τὸ προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐν ὄλῳ ἐκ διακοσίων ἀτόμων ἐκ τῶν ὁποίων 32 ἰατροὶ ἀμισθὶ ἐργαζόμενοι. Οἱ νοσηλευόμενοι ἀνέρχονται περίπου εἰς 300, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι δωρεάν. Τοιοῦτο εἰς γενικωτάτας γραμμάς τὸ ἔξο-αὐτὸ καθίδρυμα, τὸ τιμῶν πράγματι τὸν ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμόν, ὅστις, παρ' ὅλας τὰς περιπετείας του καὶ τῆς τύχης τὰς στροφάς, ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ εἰς περιωπὴν τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο καθίδρυμα.

Τοῦτο ὑπῆρξεν ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομίᾳ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ λήγον 27ον ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της ἔτος.

ΒΑΣΙΛΕΥ,

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, διότι καὶ πάλιν, ὡς κατ' ἔτος, προσήλθετε εἰς τὴν σημερινὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν της, μαρτυροῦντες οὕτω τὸ ἐνδιαφέρον Ὑμῶν διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας, ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς συντελουμένην ἐπιστημονικὴν, καλλιτεχνικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν.